

a o vysielaní a retransmisii a podľa tlačového zákona majú orgány verejnej moci, nimi zriadené štátne organizácie a príspevkové organizácie a právnické osoby zriadené zákonom, povinnosť na základe rovnosti poskytovať vydavateľovi periodickej tlače, tlačovej agentúre a vysielateľovi informácie v súvislosti s svojej činnosti na pravdivé, včasné a všestranné informovanie verejnosti.

Ako vidno, konečným konzumentom poskytovaných informácií nie sú samotné médiá, ktoré zohrávajú funkciu sprostredkovateľa, ale verejnosť. Sprostredkovateľskú úlohu médií potvrdzuje aj bod 7 Rezolúcie Parlamentného zhromaždenia Rady Európy č. 1003/1993 o etike novinárstva, podľa ktorého práca médií je jedným zo spôsobov „sprostredkovania“, pričom „práva, ktoré majú v súvislosti so slobodou informácií, závisia od jej adresátov, ktorými sú občania“, ako aj bod 15 uvedenej rezolúcie, podľa ktorého „spravodajské organizácie nesmú považovať informáciu za druh tovaru, ale za základné právo občana“.

Podľa platnej právnej úpravy by sa informácie mali poskytovať vydavateľom periodickej tlače, vysielateľom a tlačovým agentúram na základe rovnosti. Zákonná právna úprava teda neumožňuje selektovať medzi médiami, ktorým sa informácie poskytovať budú a médiami, ktorým sa poskytovať nebudú. V prípade, ak by sa napr. informácie o výsledku rokovaní obecného zastupiteľstva mali poskytovať len určenému vydavateľovi (napr. vydavateľovi obecných novín), došlo by k porušeniu tlačového zákona. Takáto úprava je ďalšou zárukou práva na informácie, pretože bráni vytváraniu „monopolov na informácie“.

Keďže na rokovaní obecného zastupiteľstva sa rozhoduje o základných otázkach života obce, je nevyhnutné, aby sa pri tomto rokovaní rešpektoval princíp verejnosti a ústavou garantované právo na informácie. Malo by sa tak robiť nielen z dôvodu rešpektovania ustanovení príslušných právnych predpisov, ale aj na základe pochopenia úlohy transparentnosti pri výkone verejnej správy a pri budovaní vzťahu občan – orgán verejnej správy.